

МИОДРАГ МАТИЦКИ

ОДЗИВ САВИ МРКАЉУ

Дозивац из зенића времена, из језика:

Јао! јао! јао триста пута!
Пала нам је, пала коцка љута!
Море зала ов је свет!
Лед и ватра, зрак, и гром, и вода
Звери, змија, гад од разна рода,
Често век нам чине клет!

Зло је мучно садашње поднети,
Зло нас бивше пече у памети,
Будуће већ једе нас.
Дневне туге рађају сне 'удне,
А сни ноћни растује нас будне.
Јесмо л' без зла који час?

*Дозивац под оковима доњосветским
приписнути глувоћом звона, тибином појања,
кад превирао је народ пред обнову
и језик се гласнуо народном јесмом.*

*Стихови ти лебде, и слова на озареном лицу
нова изводици из зенице звезде Данице.*

Ограни, звездо високо, ограни!

Из зеница времена шаљеш поздравље
иако око тебе сами каљ.
Како да ти оћимоздравим, кад овакви јесмо,
без наше воље бачени удаљ?

Коју твоју реч да римујем живу?
Како може каљ и Сава Мркаљ?